

Pompa hydroforowa z silnikiem elektrycznym – pompa

NUMER INWENTARZA:

CMM/S/269/1/B

TYTUŁ:

Pompa hydroforowa z silnikiem elektrycznym – pompa

AUTOR:

nieznane

CZAS POWSTANIA:

około 1968

TYP OBIEKTU:

urządzenie

RODZAJ:

technika

SZEROKOŚĆ:

450 mm

DŁUGOŚĆ:

850 mm

WŁAŚCICIEL:

Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku

KOLEKCJA:

maszyny i urządzenia, ss. "Sołdek"

MIEJSCE POWSTANIA:

nieznane

MIEJSCE POZYSKANIA:

Szczecin, Polska

MATERIAŁ:

metal

TECHNIKA:

przemysł okrętowy

DZIAŁ:

Oddział Statek-muzeum "Sołdek"

DARCZYŃCA:

Polska Żegluga Morska

LOKALIZACJA:

Statek-muzeum "Sołdek" w Gdańsku, wystawa

OPIS:

Pompa rotacyjna przeznaczona do przetłaczania wody w sieci wodociągowej statku. Na statku zainstalowane są dwie pompy

hydroforowe, każda napędzana silnikiem elektrycznym. Każda z pomp zasila jeden zbiornik ciśnieniowy. Opisywana pompa umieszczona od strony rufy statku. Zgodnie z dokumentacją z 1952 r. tak umiejscowiona pompa zasilała zbiornik hydroforowy wody morskiej (zlokalizowany bliżej lewej burty). Pierwotnie na „Sołdeku” zainstalowana była jedna (bądź dwie?) pompa hydroforowa o napędzie elektrycznym produkcji Warszawskiej Fabryki Pomp. W dokumentacji technicznej z 24 kwietnia 1952 r. sporządzonej przez Katedrę Teorii Okrętu Politechniki Gdańskiej, przedstawiającej „Plan Maszynowni” na s.s. „Sołdek” opisane są dwie pompy: pompa hydroforowa wody słodkiej i pompa hydroforowa wody morskiej. Obie odśrodkowe, 3-stopniowe o wydajności 15 m³/h i ciężarze 46 kilogramów. Z samego „Planu Maszynowni” wynika, że zachowane do dziś pompy nie były zainstalowane na statku przed 1952. Na wymianę pomp wskazuje również fundament, który został zaprojektowany pod kształt innych urządzeń niż zainstalowane obecnie. Przypuszczalnie pompy zostały zainstalowane razem z silnikami ok. 1968 roku. Opis fizyczny: Pompa połączona poziomym wałem z silnikiem, który ją napędza. U góry dolot wody z rurociągu i wylot wody do zbiornika ciśnieniowego. Pompa w kolorze kremowym. S.s. „Sołdek” to pierwszy stalowy statek pełnomorski zbudowany w polskich stocznich po drugiej wojnie światowej. Jest to jednocześnie prototyp serii węglorudowców (częściej nazywanych rudowęglowcami) B30. Armatorem s.s. „Sołdek” była Polska Żegluga Morska, a portem macierzystym Szczecin. Uroczyste podniesienie bandery odbyło się 25 października 1949 roku. Statek odbył 1476 podróży w czasie służby trwającej 31 lat i 65 dni – co stanowi rekord polskiej floty pod względem ilości rejsów z ładunkiem w podanym okresie. W tym czasie przewiózł 3,5 mln ton węgla i rudy żelaza. Odwiedził 60 portów, głównie w Szwecji i Danii, dowodzony był przez 50 kapitanów. Statek wycofano ze służby 30 grudnia 1980 r. i przekazano na muzeum w dniu 28 kwietnia 1981 roku. 17 lipca 1985 roku s.s. „Sołdek” został udostępniony do zwiedzania jako oddział Centralnego Muzeum Morskiego w Gdańsku.

BIBLIOGRAFIA:

Sienicki I., Dzieje statku-muzeum „Sołdek”, Gdańsk 1988. Górski Z., Perepeczko A., Pompy okrętowe, Gdynia 1993. Węgrocka M., Juściński R., Eksploatacja i dowódcy s.s. „Sołdek” na podstawie zasobu archiwalnego CMM i materiałów prasowych [w:] 25 lat statku-muzeum „Sołdek”. Sympozjum w Centralnym Muzeum Morskim w Gdańsku, 6 listopada 2006 roku, Studia i materiały Centralnego Muzeum Morskiego w Gdańsku, Gdańsk 2008.

